

POSTANOWIENIE

Dnia 25 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Anatol Gul

Sędziowie SO Jerzy Dydo

SO Agnieszka Terpiłowska

po rozpoznaniu w dniu 25 stycznia 2016 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela (...)

z udziałem dłużniczki I. J.

o nadanie klauzuli wykonalności aktowi notarialnemu

na skutek zażalenia wierzyciela na postanowienie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 5 października 2015 r., sygn. akt I Co 1353/15

postanawia:

oddalić zażalenie.

(...)

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 5 października 2015 r., Sąd Rejonowy oddalił wniosek wierzyciela (...) o nadanie klauzuli wykonalności aktowi notarialnemu w związku z przejściem uprawnień. Sąd zaznaczył, że nadając klauzulę wykonalności aktowi notarialnemu sąd nie orzeka o obowiązku zapłaty przez dłużnika określonej na rzecz wierzyciela kwoty, a jedynie nadaje klauzulę wykonalności co do obowiązku zapłaty kwoty wynikającej z aktu notarialnego. Przyjmując zatem, że o taką konstrukcję chodziło wierzycielowi, w ocenie Sądu, kwota 370,58 zł nie wynikała z przedmiotowego aktu notarialnego, w którym matka dłużniczki zobowiązała się do zapłaty kwoty 43.705.000 zł (przed denominacją), płatną w ciągu 10 lat w 20 ratach półrocznych nieoprocentowanych po 2.185.250 zł (przed denominacją) począwszy od 1995 r. i co do tego obowiązku poddała się rygorowi egzekucji w myśl art. 777 pkt 4 k.p.c. Nie poddała się przy tym egzekucji w zakresie odsetek. Nie mniej jednak Sąd pierwszej instancji zważył, że wspomniana kwota 370,58 zł nie wynika z aktu notarialnego, a ponadto istnieje rozbieżność pomiędzy wnioskiem, a wezwaniem do zapłaty z 21 kwietnia 2015 roku.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył wierzyciel podnosząc, że tylko z porównania treści wniosku z wezwaniem do zapłaty wynika, iż inna jest data, od której liczone są odsetki za zwłokę. To spowodowało różnicę w wysokości 0,89 zł w dochodzonej kwocie. Sąd oddalając zatem wniosek pomimo spełnienia przesłanek z art. 788 § 1 k.p.c. bez uprzedniego wezwania uniemożliwił pełnomocnikowi złożenie wyjaśnień w części dotyczącej tej różnicy. Mając na uwadze powyższe zarzuty, strona skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego rozstrzygnięcia i orzeczenie zgodnie z wnioskiem.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie nie było zasadne.

Tytułami egzekucyjnymi są dokumenty urzędowe stwierdzające obowiązek świadczenia dłużnika. Stanowią je nie tylko orzeczenia sądowe, ale także tzw. prywatne tytuły egzekucyjne, czyli bankowe tytuły egzekucyjne oraz akty notarialne odpowiadające wymogom ustawowym. Zgodnie z art. 777 § 1 pkt 4 k.p.c., akt notarialny zalicza się do tej kategorii, jeżeli dłużnik poddał się w nim egzekucji, która obejmuje obowiązek zapłaty sumy pieniężnej lub wydania rzeczy oznaczonych co do gatunku, ilościowo w akcie określonych, albo też wydania rzeczy indywidualnie oznaczonej, gdy w akcie wskazano termin wykonania obowiązku lub zdarzenie, od którego uzależnione jest wykonanie. Istnienie tytułu egzekucyjnego stanowi pierwszy warunek dopuszczalności egzekucji, przy czym wyegzekwowanie obowiązku nim objętego uzależnione jest także od pozytywnego wyniku postępowania o nadanie klauzuli wykonalności. Postępowanie to ma charakter autonomiczny i stanowi stadium pośrednie pomiędzy postępowaniem rozpoznawczym a wykonawczym. W wypadku nadawania klauzuli wykonalności aktowi notarialnemu chodzi o klauzulę wykonalności o charakterze deklaratoryjnym. Zakres kognicji sądu w tym postępowaniu jest ograniczony do zagadnień proceduralnych, tj. zbadania występowania przesłanek procesowych, ustalenia, czy określony akt spełnia wymagania przewidziane w przepisach dla danego rodzaju tytułu egzekucyjnego, stwierdzenia, czy dany akt, ze względu na swoją treść, nadaje się do wykonania w drodze egzekucji, oraz ustalenia, czy wystąpiło zdarzenie, od którego uzależnione jest wykonanie tytułu egzekucyjnego. W postępowaniu klauzulowym dotyczącym aktu notarialnego sąd dokonuje więc oceny, czy został on sporządzony zgodnie z wymaganiami m.in. art. 92 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. - Prawo o notariacie (tekst jedn.: Dz. U. z 2014r., poz. 164 ze zm.) i czy uzyskał moc dokumentu urzędowego. Ponadto, gdy tytuł był wydany przeciwko spadkodawcy, przejście obowiązków na spadkobierców następuje stosownie do art. 788 k.p.c. (art. 779 § 2 k.p.c.). W rozpoznawanej sprawie, dzieląc wątpliwości Sądu Rejonowego w części dotyczącej pkt 2 wniosku (tj. obowiązku zapłaty kwoty 370,58 zł), należy jednak przede wszystkim wskazać, że wierzyciel nie sprostował obowiązkowi wynikającemu z art. 788 § 1 k.p.c. i już tylko z tego względu jego wniosek podlegał oddaleniu. Żaden bowiem z przedłożonych do wniosku dokumentów (z wyłączeniem pełnomocnictwa), w tym kserokopia postanowienia z dnia 15 grudnia 2014r. (k. 8), nie został poświadczony przez występującego w sprawie profesjonalnego pełnomocnika. Wspomniany przepis w sposób jasny wymaga od sądu nadania klauzuli wykonalności jedynie w sytuacji wykazania przejścia uprawnienia, bądź obowiązku **dokumentem urzędowym** lub prywatnym **z podpisem urzędowo poświadczonym**, co w niniejszej sprawie niewątpliwie nie miało miejsca. Słusznie również zważył Sąd pierwszej instancji, że nie jest możliwym w postępowaniu klauzulowym orzekanie o obowiązku zapłaty określonej kwoty, a jedynie nadanie klauzuli, co do obowiązku zapłaty kwoty **wynikającej z aktu notarialnego**. Bez znaczenia jest zatem dla przedmiotu sprawy kserokopia niepoświadczona za zgodność wezwania dłużniczki do zapłaty (k.9). Sąd rozpoznając wniosek o nadanie klauzuli wykonalności może opierać się tylko na jednoznacznych dowodach określających konkretny stan rzeczy, a w postępowaniu niniejszym mogły to być tylko dowody z dokumentów. Rzeczą zaś wierzyciela było złożenie dokumentów w takiej formie i w taki sposób, które odpowiadałyby wyżej wskazywanym wymogom, a wbrew stanowisku skarżącego braki w tym zakresie nie stanowiły braków formalnych, które podlegałyby usunięciu po dodatkowym wezwaniu do ich uzupełnienia.

Z tych względów, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. należało zażalenie oddalić.

(...)